

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.816 van 24 mei 2016
in de zaak A. 217.038/XIV-36.674**

In zake: Kisanet AFEWERKI BAHLIBI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hanne Van Walle
kantoor houdend te 1060 Brussel
Berckmansstraat 89
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Verzoekster dient met een enig verzoekschrift op 22 september 2015 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 24 juli 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor haar plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hanne Van Walle, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster komt België binnen op 6 mei 2015 en dient op 7 mei 2015 een asielaanvraag in. Zij verklaart alsdan van Eritrese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 1 februari 1997 doch later geeft zij als geboortedatum 1 februari

1999 op. Op 20 mei 2015 wordt verzoekster onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van verzoekster.

In het Universitair Ziekenhuis Sint Rafaël (KU Leuven) ondergaat verzoekster op 14 juli 2015 een medisch onderzoek teneinde haar leeftijd te schatten. De arts besluit dat verzoekster ouder is dan 18 jaar.

Op 24 juli 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoekster “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede door de dienst Voogdij van Mevrouw Kisanet AFEWERKI BAHLIBI van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoekster werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de artikelen 7 en 8 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002, van artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 ‘tot uitvoering van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002’ (hierna: het koninklijk besluit van 22 december 2003), van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald van de

zorgvuldigheidsplicht, de verplichting met zorg het administratief dossier voor te bereiden en een beslissing te nemen rekening houdende met alle pertinente elementen van de zaak”, van “het algemene beginsel van adequate motivatie van administratieve beslissingen rekening houdend met alle elementen van het dossier” en “de manifeste appreciatiefout”.

Verzoekster voert aan dat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven welk medisch onderzoek werd uitgevoerd, door welke arts dat gebeurde en welke de precieze resultaten van de tests waren, terwijl in principe een drievoudig radiografisch onderzoek moet worden uitgevoerd door een gespecialiseerd arts. Bij het opstellen van het verzoekschrift tot nietigverklaring beschikte verzoekster nog niet over het administratief dossier om dit zelf na te gaan, doch het betreft in ieder geval een flagrante schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

Verzoekster vervolgt dat de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren in zijn advies van 20 februari 2010 heeft gewezen op de moeilijkheden bij de interpretatie van een röntgenfoto, de techniek van de botleeftijdsbepaling, de verschillende factoren die de groei van een individu kunnen beïnvloeden, de dentale criteria, de reproduceerbaarheid van de interpretatie van de onderzoeken tussen de verschillende deskundigen, de onnauwkeurigheidfactor bij een schatting en de andere niet te verwaarlozen indicatoren die de leeftijdsbepaling van het individu mogelijk maken. De voor de botleeftijdsbepaling gebruikte tabellen zijn opgemaakt op grond van een bepaalde bevolking, meestal de westers blanke bevolking, terwijl verzoekster niet westers is. De Nationale Raad heeft ook gewezen op de onbetrouwbaarheid van de botleeftijdsbepaling vermits de meest gebruikte tabellen zijn gebaseerd op de westerse blanke bevolking (verzoekster is van Eritrese afkomst) en vermits tal van factoren de groei van een individu kunnen beïnvloeden. Verzoekster merkt op dat te dezen niet wordt vermeld welke tabellen zijn gebruikt.

Verzoekster laat verder gelden dat zij tijdens het interview op 20 mei 2015 heeft verklaard geen identiteitskaart te hebben omdat deze in Eritrea enkel worden afgeleverd aan meerderjarigen, dat zij een zus heeft die in Zweden is erkend als vluchteling en haar leeftijd kan bevestigen en dat zij een schoolkaart heeft die bevestigt dat zij in 1999 is geboren. Naar luid van artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 gaat de dienst Voogdij over tot de identificatie van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling op basis van “zijn verklaringen en inzonderheid door middel van officiële documenten of inlichtingen verstrekt door de consulaire of diplomatieke posten of van elke andere inlichting”. In de bestreden beslissing wordt geen melding gemaakt van de andere elementen waarmee rekening werd gehouden om verzoeksters leeftijd te bepalen en volgens verzoekster werd reeds afdoende aangetoond dat de leeftijdstest niet feilloos en betrouwbaar is. De verwerende partij motiveert niet waarom zij geen rekening heeft gehouden met de door verzoekster tijdens het interview op de dienst Vreemdelingenzaken gegeven inlichtingen zodat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift tot nietigverklaring een kopie van haar studentenkaart en een “attest op eer en geweten” dat haar zus in Zweden is erkend als vluchteling.

Beoordeling

5. Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in die beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de beslissing de conclusie van het medisch onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoekster meer dan 18 jaar oud is. Het is hierbij niet vereist dat de beslissing eveneens aangeeft welke medische onderzoeken werden uitgevoerd noch dat de resultaten van het medisch onderzoek samen met de bestreden beslissing worden betekend. Het verslag van het medisch onderzoek bevindt zich in het administratief dossier, dat overigens door de verwerende partij op 13 oktober 2015 naar de griffie van de Raad van State werd

gestuurd, en verzoekster toont niet aan dat zij er geen kennis van heeft kunnen nemen. In die mate blijkt geen schending van de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ vastgelegde formelemotiveringsplicht noch van de zorgvuldigheidsplicht.

6. De bestreden beslissing wordt gedragen door het motief omtrent het resultaat van het medisch onderzoek, dat uitdrukkelijk in die beslissing wordt vermeld. Naar luid van artikel 7, §1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002 laat de dienst Voogdij, indien hij twijfel koestert omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, “onmiddellijk” een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien jaar. Artikel 7, §2 van die wet bepaalt dat, indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene jonger is dan 18 jaar en mits voldaan is aan enkele voorwaarden, een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege. Het medisch onderzoek is aldus door de wet zelf ingesteld als ultiem bewijsmiddel om na te gaan of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt indien er twijfel is omtrent zijn leeftijd. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2003 kan geen afbreuk doen aan de inhoud van deze wettelijke bepaling.

Verzoekster beperkt zich tot een algemene kritiek op de gebruikte methode, doch zij zet niet concreet uiteen waarom het medisch onderzoek te dezen op onzorgvuldige wijze zou zijn uitgevoerd en zij maakt niet aannemelijk dat het resultaat ervan te dezen onbetrouwbaar of onjuist zou zijn. Zo blijkt dat de arts eventuele afwijkingen ten gevolge van genetische, etnische of andere factoren heeft opgevangen door een standaarddeviatie te hanteren. De wetgever heeft met de medische leeftijdstest overigens niet de bedoeling gehad de exacte leeftijd van de betrokkene te laten achterhalen doch enkel uitsluitsel te krijgen of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Verzoekster gaat op geen enkel concreet element van het leeftijdsonderzoek in en zij toont dan ook niet aan dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dat ze op onjuiste feitelijke gegevens is gesteund, dat de feitelijke gegevens niet correct zijn beoordeeld of dat de beslissing onredelijk is.

Verzoekster had aanvankelijk verklaard ouder dan 18 jaar te zijn doch zij heeft nadien een andere geboortedatum opgegeven. In het licht hiervan en van de door de dienst Vreemdelingenzaken geuite twijfel na de door verzoekster afgelegde verklaringen, hoefde niet nader te worden ingegaan op verzoeksters verklaringen om tot het door de wet zelf voorziene leeftijdsonderzoek en de bestreden beslissing te komen. Met stukken die voor het eerst voor de Raad van State worden bijgebracht en waarvan het bestuur geen kennis had, kan geen rekening worden gehouden om de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen.

7. Het enige middel is ongegrond.

V. Over de vordering tot schorsing

8. Deze zaak vereist slechts korte debatten zodat er grond is om toepassing te maken van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Er is bijgevolg geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams